

[logo]

**KONVENTION TIL BESKYTTELSE
AF DEN IMMATERIELLE KULTURARV**

Paris, 17. oktober 2003

MISC/2003/CLT/CH/14

KONVENTION TIL BESKYTTELSE AF DEN IMMATERIELLE KULTURARV

Den 32. generalkonference for De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur, i det følgende benævnt UNESCO, forsamlet i Paris fra 29. september til 17. oktober 2003,

Som henviser til eksisterende instrumenter vedrørende internationale menneskerettigheder, særligt den universelle erklæring om menneskerettigheder fra 1948, den internationale pagt om økonomiske, sociale kulturelle rettigheder fra 1966 og den internationale pagt om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,

Som tager hensyn til vigtigheden af den immaterielle kulturarv som en grundlæggende kilde til kulturel mangfoldighed og en garant for bæredygtig udvikling som fremhævet i UNESCO's henstilling vedrørende beskyttelse af traditionel kultur og folkløse fra 1989, i UNESCO's universelle erklæring om kulturel mangfoldighed fra 2001 og i Istanbul-erklæringen, som blev vedtaget af kulturministrenes tredje Round Table i 2002,

Som tager hensyn til den rodfæstede indbyrdes afhængighed mellem den immaterielle kulturarv og den håndgribelige kultur- og naturarv,

Som anerkender, at globaliseringsprocesserne og de sociale transformationer ved siden af de vilkår, som disse skaber for ny dialog mellem fællesskaber, såvel som fænomenet intolerance, giver anledning til alvorlige trusler om nedbrydning, forsvinden og ødelæggelse af den immaterielle kulturarv, særligt på grund af manglende ressourcer til beskyttelse heraf,

Som er opmærksom på den universelle vilje til og fælles bevidsthed om beskyttelse af menneskehedens immaterielle kulturarv,

Som anerkender, at fællesskaber, i særdeleshed oprindelige folks samfund, grupper og i nogle tilfælde, enkeltpersoner, spiller en vigtig rolle for produktion, beskyttelse, vedligeholdelse og genskabelse af den immaterielle kulturarv, og dermed hjælper til berigelse af kulturel mangfoldighed og menneskelig kreativitet,

Som konstaterer den omfattende virkning af UNESCO's aktiviteter i forhold til at skabe retningsgivende instrumenter til beskyttelse af kulturarven, særligt konventionen til beskyttelse af verdens kultur- og naturarv fra 1972,

Som yderligere konstaterer, at der endnu ikke eksisterer noget bindende multilateralt instrument til beskyttelse af den immaterielle kulturarv,

Som tager hensyn til, at eksisterende internationale aftaler, anbefalinger og resolutioner vedrørende kultur- og naturarven skal udvides og suppleres med nye bestemmelser for den immaterielle kulturarv,

Som tager hensyn til behovet for at øge bevidstheden om vigtigheden af den immaterielle kulturarv og beskyttelse heraf, særligt hos den yngre generation,

Som tager hensyn til, at det internationale samfund sammen med de kontraherende stater i en ånd af samarbejde og gensidig bistand skal bidrage til beskyttelse af en sådan kulturarv,

Som påpeger UNESCO's programmer om den immaterielle kulturarv, særligt erklæringen om menneskehedens mundtlige og immaterielle arvs mesterværker,

Som tager hensyn til den uvurderlige rolle, som den immaterielle kulturarv spiller i forhold til at bringe mennesker tættere sammen og sikre udveksling og forståelse blandt disse,

Har vedtaget denne konvention den syvende dag i oktober 2003.

I. Generelle bestemmelser

Artikel 1 – Formål

Denne konvention har følgende formål:

- (a) at beskytte den immaterielle kulturarv,
- (b) at fremme respekten for de relevante samfunds, gruppers og enkeltpersoners immaterielle kulturarv,
- (c) at øge bevidstheden om vigtigheden af den immaterielle kulturarv på lokalt, nationalt og internationalt plan og om sikring af gensidig påskønnelse af denne kulturarv,
- (d) at tilvejebringe internationalt samarbejde og bistand.

Artikel 2 – Definitioner

I denne konvention forstås ved:

1. Den "immaterielle kulturarv": de praksisser, forestillinger, udtryk, kundskaber, færdigheder - såvel som redskaber, genstande, artefakter og kulturelle rum, der er forbundet dermed - som samfund, grupper, og, i nogle tilfælde, enkeltpersoner anerkender som del af deres kulturelle arv. Denne immaterielle kulturarv overføres fra generation til generation og genskabes til stadighed af samfund og grupper som svar på deres omgivelser, deres interaktion med naturen og deres historie, og giver dem en følelse af identitet og kontinuitet, og skaber på den måde respekt for kulturel mangfoldighed og menneskelig kreativitet. I denne konvention vil der alene blive taget hensyn til den immaterielle kulturarv, som kan forenes med eksisterende internationale menneskerettighedsinstrumenter såvel som med kravene om gensidig respekt blandt samfund, grupper og enkeltpersoner og om bæredygtig udvikling.

2. Den "immaterielle kulturarv", som er defineret i stk. 1 ovenfor, at den blandt andet manifesterer sig ved:

- (a) mundtlige traditioner og udtryk, herunder sprog som et udtryksmiddel for den immaterielle kulturarv,

- (b) udøvelse af kunst,
 - (c) sociale praksisser, ritualer og festivaler,
 - (d) viden og praksisser vedrørende naturen og universet,
 - (e) traditionelt håndværk.
3. "Beskyttelse": de forholdsregler, der sikrer den immaterielle kulturarvs livskraft, herunder identifikation, dokumentation, forskning, bevarelse, beskyttelse, promovning, forbedring, videreførelse, specielt gennem formel og ikke-formel uddannelse, såvel som revitalisering af forskellige sider af denne arv.
 4. "Kontraherende stater": stater, som er bundet af denne konvention, og for hvilke konventionen er gældende.
 5. Denne konvention finder tilsvarende anvendelse på de i artikel 33 nævnte territorier, der i overensstemmelse med betingelserne i den artikel bliver parter i denne konvention. I den udstrækning gælder udtrykket "kontraherende stater" også for sådanne territorier.

Artikel 3 – Forholdet til andre internationale instrumenter

Intet i denne konvention skal fortolkes som:

- (a) ændring af status eller forringelse af beskyttelsen af verdensarv i medfør af 1972-konventionen til beskyttelse af verdens kultur- og naturarv, som en immateriel kulturarvs-genstand hører direkte under, eller
- (b) påvirkning af kontraherende staters rettigheder og forpligtelser i medfør af ethvert internationalt instrument, de er parter i, med relation til immaterialrettigheder eller til anvendelsen af biologiske og miljøvenlige ressourcer.

II. Konventionens organer

Artikel 4 – De kontraherende staters generalforsamling

1. Der stiftes hermed en generalforsamling for de kontraherende stater, i det følgende benævnt "Generalforsamlingen". Generalforsamlingen er denne konventions øverste organ.
2. Generalforsamlingen afholder ordinært møde hvert andet år. Den kan afholde ekstraordinært møde, hvis den selv beslutter det, eller hvis den mellemstatslige komité for konventionen om beskyttelse af den immaterielle kulturarv anmoder herom, eller hvis mindst en tredjedel af de kontraherende stater anmoder herom.
3. Generalforsamlingen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 5 – Den mellemstatslige komité for konventionen om beskyttelse af den immaterielle kulturarv

1. Der oprettes ved UNESCO en mellemstatslig komité for konventionen om beskyttelse af den immaterielle kulturarv, i det følgende benævnt "Komitéen". Komitéen består af repræsentanter fra de 18 kontraherende stater valgt af Generalforsamlingen, når denne konvention træder i kraft i overensstemmelse med artikel 34.
2. Antallet af medlemmer i Komitéen vil blive sat op til 24, så snart antallet af parter i konventionen når op på 50.

Artikel 6 – Valg af og mandatperiode for medlemmer af Komitéen

1. Medlemmerne af Komitéen vælges under hensyntagen til en ligelig geografisk fordeling og efter rotationsprincippet.
2. Generalforsamlingen vælger medlemmerne af Komitéen for en fireårig periode.
3. Dog er mandatperioden for halvdelen af Komitéens medlemmer valgt ved første valg begrænset til to år. Disse udvælges ved lodtrækning ved første valg.
4. Generalforsamlingen udskifter halvdelen af Komitéens medlemmer hvert andet år.
5. Generalforsamlingen skal også udpege det antal medlemmer af Komitéen, som er nødvendigt for at udfylde ledige pladser.
6. Et medlem af Komitéen kan ikke vælges for to på hinanden følgende perioder.
7. Medlemmer af Komitéen skal udvælge repræsentanter med kompetencer inden for de forskellige områder af immateriel kulturarv.

Artikel 7 – Komitéens funktioner

Uden at det indskrænker de andre særlige rettigheder, som tillægges den ved denne konvention, har Komitéen følgende opgaver:

- (a) at fremme denne konventions målsætninger og at tilskynde til dens gennemførelse og sikre opfølgningen heraf,
- (b) at vejlede om bedste praksis og udarbejde henstillinger vedrørende foranstaltninger til beskyttelse af den immaterielle kulturarv,
- (c) at udarbejde og fremlægge et udkast til plan for anvendelse af fondens ressourcer, jf. artikel 25, for Generalforsamlingen til dennes godkendelse,
- (d) at søge måder at øge Komitéens ressourcer på, og at foretage de til dette formål nødvendige foranstaltninger, jf. artikel 25,

- (e) at udarbejde og fremlægge driftsforskrifter til gennemførelse af denne konvention for Generalforsamlingen til dennes godkendelse,
- (f) at undersøge de af medlemmerne indsendte rapporter, jf. artikel 29, og at fremlægge resuméer af indholdet af disse for Generalforsamlingen,
- (g) at undersøge de af medlemmerne fremlagte ønsker og træffe beslutning herom i overensstemmelse med objektive udvælgelseskriterier, som fastlægges af Komitéen og godkendes af Generalforsamlingen for:
 - (i) indførelse på listerne og forslag beskrevet i artikel 16, 17 og 18,
 - (ii) tildeling af international bistand, jf. artikel 22.

Artikel 8 – Komitéens arbejdsmetoder

1. Komitéen skal være underordnet Generalforsamlingen. Komitéen skal rapportere om alle aktiviteter og beslutninger til Generalforsamlingen.
2. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden med to tredjedele flertal blandt medlemmerne.
3. Komitéen kan midlertidigt nedsætte rådgivende ad hoc-udvalg, som Komitéen vurderer nødvendige for at udføre Komitéens opgaver.
4. Komitéen kan indbyde offentlige eller private organer eller fysiske personer med anerkendte kompetencer inden for den immaterielle kulturarvs områder til at deltage i Komitéens møder for at høre dem i specifikke spørgsmål.

Artikel 9 – Godkendelse af rådgivende organisationer

1. Komitéen indstiller ikke-statslige organisationer med anerkendte kompetencer inden for den immaterielle kulturarvs områder som rådgivere for Komitéen til godkendelse af Generalforsamlingen.
2. Komitéen foreslår også kriterier og betingelser for en sådan godkendelse til Generalforsamlingen.

Artikel 10 – Sekretariatet

1. Komitéen bistås af UNESCO's sekretariat.
2. Sekretariatet udarbejder Generalforsamlingens og Komitéens dokumentation samt udkast til dagsorden for deres møder og sikrer ligeledes gennemførelsen af deres afgørelser.

III. Beskyttelse af den immaterielle kulturarv på nationalt plan

Artikel 11 – De kontraherende stater rolle

Alle kontraherende stater skal:

- (a) træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelse af den immaterielle kulturarv inden for deres territorier,
- (b) blandt de beskyttelsesmæssige foranstaltninger beskrevet i artikel 2, stk. 3 med deltagelse af samfund, grupper og andre relevante ikke-statslige organisationer identificere og definere de forskellige immaterielle kulturarvsobjekter, som findes inden for deres territorier.

Artikel 12 – Fortegnelser

1. For at sikre identifikation med henblik på beskyttelse skal alle kontraherende stater på en hensigtsmæssig måde udarbejde en eller flere fortegnelser over den immaterielle kulturarv inden for deres territorier. Disse fortegnelser skal opdateres regelmæssigt.
2. Når alle kontraherende stater, jf. artikel 29, løbende indsender deres rapporter til Komitéen, skal der med rapporten følge relevante oplysninger om sådanne fortegnelser.

Artikel 13 – Andre beskyttelsesforanstaltninger

For at sikre beskyttelse, udvikling og fremme af den immaterielle kulturarv inden for territoriet skal alle kontraherende stater bestræbe sig på at:

- (a) vedtage en overordnet politik rettet mod fremme af den immaterielle kulturarvs funktion i samfundet, og at integrere beskyttelse af en sådan kulturarv i planlægningsprogrammer,
- (b) udpege eller etablere et eller flere kompetente organer til beskyttelse af den immaterielle kulturarv inden for deres territorier
- (c) støtte videnskabelige, tekniske og kunstneriske studier, såvel som forskningsmetodologi med henblik på effektivt at beskytte den immaterielle kulturarv, herunder særligt den truede immaterielle kulturarv,
- (d) træffe hensigtsmæssige juridiske, tekniske, administrative og økonomiske foranstaltninger rettet mod at:
 - (i) støtte etablering eller styrkelse af institutioner, som underviser i forvaltning af den immaterielle kulturarv, og videreførelse af sådan kulturarv gennem fora og rum, som er beregnet til at udøve eller udtrykke denne kulturarv,
 - (ii) sikre adgang til den immaterielle kulturarv under hensyntagen til traditionelle praksisser, som regulerer adgangen til særlige områder af denne arv,

- (iii) etablere dokumentationsinstitutioner for den immaterielle kulturarv og lette adgangen til disse.

Artikel 14 – Uddannelse, bevidstgørelse og kapacitetsopbygning

Alle kontraherende stater skal med alle hensigtsmæssige midler bestræbe sig på at:

- (a) sikre genkendelse af, respekt for og forbedring af den immaterielle kulturarv i samfundet, særligt gennem:
 - (i) iværksætte programmer for uddannelse og bevidstgørelse af offentligheden, særligt unge mennesker,
 - (ii) iværksætte særlige uddannelsesprogrammer i de berørte grupper og samfund,
 - (iii) iværksætte kapacitetsopbyggende aktiviteter til beskyttelse af den immaterielle kulturarv, herunder særligt inden for ledelse og videnskabelig forskning, og
 - (iv) sikre ikke-formel overførsel af viden,
- (b) oplyse offentligheden om truslerne mod den immaterielle kulturarv og om de aktiviteter, der iværksættes i henhold til denne konvention,
- (c) fremme uddannelse til beskyttelse af naturlige rum og bevaringsværdige steder, hvis eksistens er nødvendig for at udtrykke den immaterielle kulturarv.

Artikel 15 – Samfunds, grupper og enkeltpersoners deltagelse

Alle kontraherende stater skal inden for rammerne af aktiviteterne til beskyttelse af den immaterielle kulturarv bestræbe sig på at sikre den størst mulige deltagelse af samfund, grupper og, hvor dette er relevant, enkeltpersoner, som skaber, vedligeholder og videregiver en sådan kulturarv og aktivt involvere disse i forvaltningen heraf.

IV. Beskyttelse af den immaterielle kulturarv på internationalt plan

Artikel 16 – Den repræsentative liste over menneskehedens immaterielle kulturarv

1. Med henblik på at sikre større synlighed og øget bevidsthed omkring den immaterielle kulturarv og dens betydning og for at opfordre til dialog, som respekterer kulturel mangfoldighed, udarbejder, ajourfører og offentliggør Komitéen en repræsentativ liste over menneskehedens immaterielle kulturarv på foranledning af de berørte kontraherende stater.
2. Komitéen udarbejder og fremlægger kriterierne for udarbejdelsen, ajourføringen og offentliggørelsen af den repræsentative liste for Generalforsamlingen.

Artikel 17 – Liste over immateriel kulturarv med presserende behov for beskyttelse

1. Med henblik på at træffe passende beskyttelsesmæssige foranstaltninger udarbejder, ajourfører og offentliggør Komitéen en liste over immateriel kulturarv med presserende behov for beskyttelse. Desuden skal Komitéen registrere sådan kulturarv på listen efter anmodning fra den berørte kontraherende stat.
2. Komitéen udarbejder og fremlægger kriterierne for udarbejdelse, ajourføring og offentliggørelse af denne liste for Generalforsamlingen.
3. I særligt presserende tilfælde – de objektive kriterier herfor skal godkendes af Generalforsamlingen efter forslag fra Komitéen – kan Komitéen registrere den relevante kulturarvs-genstand på den i stk. 1 nævnte liste i samråd med den berørte kontraherende stat.

Artikel 18 – Programmer, projekter og aktiviteter til beskyttelse af den immaterielle kulturarv

1. Baseret på forslag fra de kontraherende stater og i overensstemmelse med de af Komitéen definerede og af Generalforsamlingen godkendte kriterier skal Komitéen løbende udvælge og promovere nationale, regionale og subregionale programmer, projekter og aktiviteter til beskyttelse af den immaterielle kulturarv, som Komitéen vurderer bedst afspejler denne konventions principper og formål under hensyntagen til udviklingslandenes særlige behov.
2. Til dette formål modtager, undersøger og godkender Komitéen anmodninger om international bistand fra kontraherende stater til udarbejdelse af sådanne forslag.
3. Komitéen følger gennemførelsen af sådanne projekter, programmer og aktiviteter og formidler bedste praksis herfor.

V. Internationalt samarbejde og bistand

Artikel 19 – Internationalt samarbejde

1. I denne konvention forstås ved internationalt samarbejde blandt andet udveksling af oplysninger og erfaringer, fælles tiltag og vedtagelse af bistand til kontraherende stater i deres bestræbelser på at beskytte den immaterielle kulturarv.
2. Uden at det indskrænker bestemmelserne i deres respektive nationale lovgivninger og sædvanlig lov og praksis anerkender de kontraherende stater, at beskyttelse af den immaterielle kulturarv er i menneskehedens interesse og forpligter sig således til at samarbejde på bilateralt, subregionalt, regionalt og internationalt plan.

Artikel 20 – Formål med international bistand

International bistand kan ydes til følgende formål:

- (a) beskyttelse af kulturarv registreret på listen over immateriel kulturarv med presserende behov for beskyttelse,

- (b) udarbejdelse af fortegnelser i medfør af artikel 11 og 12,
- (c) støtte til programmer, projekter og aktiviteter på nationalt, subregionalt og regionalt plan rettet mod beskyttelse af den immaterielle kulturarv,
- (d) andre formål, som Komitéen måtte finde nødvendige.

Artikel 21 – Former for international bistand

Bistanden, som ydes til en kontraherende stat, er underlagt de i artikel 7 nævnte driftsforskrifter og den i artikel 24 nævnte aftale og kan antage følgende former:

- (a) undersøgelser vedrørende forskellige beskyttelsesaspekter,
- (b) stille eksperter til rådighed,
- (c) uddannelse af nødvendigt personale,
- (d) udarbejdelse af standarder og andre foranstaltninger,
- (e) etablering og drift af infrastruktur,
- (f) tilførsel af udstyr og knowhow,
- (g) andre former for økonomisk og teknisk bistand, herunder ydelse af lavtforrentede lån, hvor dette er hensigtsmæssigt, og tildeling af donationer.

Artikel 22 – Regulering af international bistand

1. Komitéen fastlægger proceduren for undersøgelse af anmodninger om international bistand og definerer, hvilke oplysninger der skal medtages i anmodningen, såsom de påtænkte foranstaltninger og nødvendige indgreb samt et overslag over de dermed forbundne omkostninger.
2. I særlige tilfælde undersøger Komitéen anmodninger om bistand som hastesager.
3. Med henblik på at træffe en beslutning indleder Komitéen de undersøgelser og høringer, som Komitéen finder nødvendige.

Artikel 23 – Anmodning om international bistand

1. Alle kontraherende stater kan anmode Komitéen om international bistand til beskyttelse af den immaterielle kulturarv inden for disses territorier.
2. En sådan anmodning kan også indgives af to eller flere kontraherende stater i fællesskab.
3. Anmodningen skal sammen med den nødvendige dokumentation indeholde de i artikel 22, stk. 1 angivne oplysninger.

Artikel 24 – Bistandsmodtagerens rolle

1. I overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention skal den internationale bistand reguleres af en aftale mellem bistandsmodtageren og Komitéen.
2. Som overordnet regel skal bistandsmodtageren inden for grænserne af sine ressourcer afholde en del af omkostningerne til de beskyttelsesmæssige foranstaltninger, som den pågældende stat har modtaget international bistand til.
3. Bistandsmodtageren skal udarbejde en rapport til Komitéen med beskrivelse af, hvordan bistanden er blevet anvendt til beskyttelse af den immaterielle kulturarv.

VI. Fonden for immateriel kulturarv

Artikel 25 – Fondens art og ressourcer

1. Der oprettes hermed en fond til beskyttelse af den immaterielle kulturarv, i det følgende benævnt "fonden".
2. Fonden udgøres af deponerede midler i overensstemmelse med UNESCO's finansreglement.
3. Fondens ressourcer udgøres af:
 - (a) de kontraherende staters bidrag,
 - (b) midler, der er afsat hertil, af UNESCO's generalkonference,
 - (c) eventuelle bidrag, donationer eller testamentariske gaver fra:
 - (i) andre stater,
 - (ii) organisationer og programmer under De Forenede Nationer, særligt De Forenede Nationers udviklingsprogram og andre internationale organisationer,
 - (iii) offentlige eller private organer eller privatpersoner,
 - (d) alle renter af fondens ressourcer,
 - (e) indtægter fra de indsamlinger og begivenheder, der arrangeres til gavn for fonden,
 - (f) alle andre ressourcer, som fondens vedtægter, der udarbejdes af Komitéen, tillader.
4. Komitéen bestemmer på grundlag af Generalforsamlingens retningslinjer, hvordan fondens ressourcer skal anvendes.
5. Komitéen kan acceptere økonomiske bidrag og andre former for bistand til generelle eller specifikke formål, der vedrører bestemte projekter, forudsat at disse projekter er godkendt af Komitéen.

6. Der kan ikke til bidragene være knyttet nogen politisk, økonomisk eller anden betingelse, som er uforenelig med denne konventions formål.

Artikel 26 – Kontraherende stater bidrag til fonden

1. Kontraherende stater forpligter sig til, uden at det berører yderligere frivillige bidrag, som minimum at betale et bestemt bidrag til fonden hvert andet år. Størrelsen af dette bidrag er en fast procentsats, der er ens for alle kontraherende stater, og som fastsættes af Generalforsamlingen. Denne generalforsamlingsbeslutning vedtages med flertal blandt de kontraherende stater, der er til stede og afgiver deres stemme, og som ikke har afgivet den i stk. 2 nævnte erklæring. Den kontraherende stats bidrag skal på intet tidspunkt overstige 1 % af dennes bidrag til UNESCO's normale budget.

2. Dog kan alle i artikel 32 og 33 nævnte stater ved deponeringen af ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter afgive erklæring om, at den ikke forpligtes af bestemmelserne i stk. 1.

3. Enhver kontraherende stat, som har afgivet den i stk. 2 angivne erklæring, skal tilstræbe at trække denne erklæring tilbage ved meddelelse til UNESCO's generaldirektør. En sådan tilbagekaldelse vil dog ikke påvirke den kontraherende stats bidrag før datoen for næste Generalforsamling.

4. For at Komitéen kan planlægge sine aktiviteter bedst muligt, skal bidraget fra de kontraherende stater, som har afgivet den i stk. 2 angivne erklæring, ligeledes betales regelmæssigt og som minimum hvert andet år og skal ligge så tæt som muligt på det bidrag, som de skulle have betalt, hvis de havde været bundet af bestemmelserne i stk. 1.

5. Enhver kontraherende stat, som er bagud med betaling af det obligatoriske eller frivillige bidrag for det indeværende år samt det umiddelbart foregående kalenderår, kan ikke vælges til medlem af Komitéen. Denne bestemmelse gælder ikke for det første valg til Komitéen. Mandatperioden for en stat, som allerede er medlem af Komitéen, slutter på tidspunktet for de valg, der er beskrevet i artikel 6 i denne konvention.

Artikel 27 – Yderligere frivillige bidrag til fonden

Kontraherende stater, som ønsker at give frivillige bidrag i tillæg til bidragene beskrevet i artikel 26, skal informere Komitéen herom hurtigst muligt, så Komitéen kan planlægge herefter.

Artikel 28 – Internationale fundraising-kampagner

De kontraherende stater skal, så vidt det lader sig gøre, støtte internationale fundraising-kampagner, som er arrangeret i UNESCO-regi til gavn for fonden.

VII. Rapporter

Artikel 29 – Kontraherende stater rapporter

De kontraherende stater skal indsende rapporter vedrørende lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige og andre foranstaltninger, der træffes med henblik på at gennemføre denne konvention, til Komitéen under hensyntagen til den af Komitéen specificerede form og regelmæssighed.

Artikel 30 – Komitéens rapporter

1. På baggrund af sine aktiviteter og de kontraherende stater rapporter, jf. artikel 29, skal Komitéen indsende en rapport til hvert generalforsamlingsmøde.
2. UNESCO's generalkonference skal gøres bekendt med indholdet af rapporterne.

VIII. Overgangsbestemmelse

Artikel 31 – Forhold til erklæringen om menneskehedens mundtlige og immaterielle arvs mesterværker

1. Komitéen skal indarbejde de genstande, der er udpeget som "menneskehedens mundtlige og immaterielle arvs mesterværker" i den repræsentative liste over menneskehedens immaterielle kulturarv, før denne konvention træder i kraft.
2. Indarbejdelsen af disse genstande i den repræsentative liste over menneskehedens immaterielle kulturarv skal på ingen måde påvirke kriterierne for fremtidige registreringer på listen, jf. artikel 16, stk. 2.
3. Der udarbejdes ikke yderligere erklæringer efter denne konventions ikrafttrædelse.

IX. Afsluttende bestemmelser

Artikel 32 – Ratifikation, accept eller godkendelse

1. Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes af medlemmer af UNESCO i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige procedurer.
2. Ratifikations-, accept-, eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos UNESCO's generaldirektør.

Artikel 33 – Tiltrædelse

1. Denne konvention er åben for tiltrædelse af enhver stat, som ikke er medlem af UNESCO men som UNESCO's generalkonference opfordrer til at tiltræde.
2. Denne konvention er ligeledes åben for tiltrædelse af territorier, som har fuldt indre selvstyre, som er anerkendt af De Forenede Nationer, men som ikke har opnået fuld uafhængighed i overensstemmelse med Generalforsamlingens resolution 1514 (XV), og som har kompetence på de

områder, som denne konvention omfatter, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder.

3. Tiltrædelsesinstrumentet skal deponeres hos UNESCO's generaldirektør.

Artikel 34 – Ikrafttræden

Denne konvention træder i kraft tre måneder efter datoen for deponering af det 30. ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrument, men kun for de stater, der på denne dato eller forud herfor har deponeret deres respektive ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrumenter. For enhver anden part træder konventionen i kraft tre måneder efter deponeringen af den pågældende parts ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 35 – Føderale eller ikke-monistiske forfatningssystemer

Følgende bestemmelser finder anvendelse for de kontraherende stater, hvis forfatningssystem er føderalt eller ikke-monistisk:

- (a) for så vidt angår de bestemmelser i denne konvention, der administreres af den føderale eller centrale lovgivende myndighed, vil den føderale eller centrale regerings forpligtelser være de samme som forpligtelserne for de kontraherende stater, der ikke er føderale stater,
- (b) for så vidt angår de bestemmelser i denne konvention, der administreres af de enkelte enheder i den føderale stat, som f.eks. stater, regioner, provinser eller kantonen, der ikke er forpligtet til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger i medfør af det føderale forfatningssystem, gør den føderale regering de kompetente myndigheder i de enkelte enheder, f.eks. stater, regioner, provinser eller kantonen, bekendt med de pågældende bestemmelser sammen med sin henstilling om vedtagelse.

Artikel 36 – Opsigelse

1. Enhver kontraherende stat kan opsig denne konvention.
2. Opsigelsen meddeles skriftligt i form af et instrument, der deponeres hos UNESCO's generaldirektør.
3. Opsigelsen træder i kraft 12 måneder efter modtagelsen af opsigelsesinstrumentet. Den ændrer på ingen måde de økonomiske forpligtelser, der påhviler den opsigende part indtil den dato, hvor udtrædelsen træder i kraft.

Artikel 37 – Depositarens opgaver

UNESCO's generaldirektør underretter i sin egenskab af depositar for denne konvention organisationens medlemsstater, de medlemsstater, der ikke er medlemmer, jf. artikel 33, samt De Forenede Nationer om deponeringen af alle de i artikel 32 og 33 nævnte ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og om opsigelser i henhold til artikel 36.

Artikel 38 – Ændringer

1. Enhver kontraherende stat kan ved skriftlig meddelelse til generaldirektøren foreslå ændringer til denne konvention. Generaldirektøren fremsender en sådan meddelelse til alle kontraherende stater. Hvis mindst halvdelen af de kontraherende stater inden for seks måneder fra datoen for fremsendelse af meddelelsen afgiver et positivt svar, forelægger generaldirektøren det pågældende forslag til drøftelse og eventuel vedtagelse på Generalforsamlingens næstfølgende møde.
2. Ændringer vedtages med to tredjedeles flertal blandt de kontraherende stater, der er til stede og afgiver deres stemmer.
3. Når ændringer til denne konvention er vedtaget, skal de ratificeres, accepteres, godkendes eller tiltrædes af de kontraherende stater.
4. For de kontraherende stater, der har ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt ændringer til denne konvention, træder disse ændringer i kraft tre måneder efter, at to tredjedele af de pågældende stater har deponeret de i stk. 3 nævnte instrumenter. For enhver kontraherende stat, der derefter ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder en ændring, træder denne ændring i kraft tre måneder efter, at den pågældende stat har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.
5. Proceduren i stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse på ændringer i artikel 5 vedrørende antal medlemmer i Komitéen. Disse ændringer træder i kraft ved vedtagelsen.
6. En stat, der bliver part i denne konvention efter ikrafttrædelse af ændringer i overensstemmelse med stk. 4, betragtes, forudsat at den ikke har givet udtryk for anden hensigt, som værende:
 - (a) part i denne konvention med de pågældende ændringer og
 - (b) part i denne konvention uden ændringer for så vidt angår enhver kontraherende stat, som ikke er bundet af disse ændringer.

Artikel 39 – Autentiske tekster

Denne konvention er udfærdiget på arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk, og de seks tekster har samme gyldighed.

Artikel 40 – Registrering

I overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt registreres denne konvention hos De Forenede Nationers sekretariat på anmodning af UNESCO's generaldirektør.

DET BEKRÆFTES HERMED

at ovenstående

**”Konvention til beskyttelse af
den immaterielle kulturarv”**

er en fuldstændig og nøjagtig gengivelse
af vedhæftede engelske dokument.

Denne oversættelse består af seksten (16) sider.

Århus, den 29. september 2008

Marianne B. Hedelund

Marianne Brus Hedelund
Statsaut. translator

**CONVENTION FOR THE SAFEGUARDING
OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE**

Paris, 17 October 2003

CONVENTION FOR THE SAFEGUARDING OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization hereinafter referred to as UNESCO, meeting in Paris, from 29 September to 17 October 2003, at its 32nd session,

Referring to existing international human rights instruments, in particular to the Universal Declaration on Human Rights of 1948, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the International Covenant on Civil and Political Rights of 1966,

Considering the importance of the intangible cultural heritage as a mainspring of cultural diversity and a guarantee of sustainable development, as underscored in the UNESCO Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore of 1989, in the UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001, and in the Istanbul Declaration of 2002 adopted by the Third Round Table of Ministers of Culture,

Considering the deep-seated interdependence between the intangible cultural heritage and the tangible cultural and natural heritage,

Recognizing that the processes of globalization and social transformation, alongside the conditions they create for renewed dialogue among communities, also give rise, as does the phenomenon of intolerance, to grave threats of deterioration, disappearance and destruction of the intangible cultural heritage, in particular owing to a lack of resources for safeguarding such heritage,

Being aware of the universal will and the common concern to safeguard the intangible cultural heritage of humanity,

Recognizing that communities, in particular indigenous communities, groups and, in some cases, individuals, play an important role in the production, safeguarding, maintenance and re-creation of the intangible cultural heritage, thus helping to enrich cultural diversity and human creativity,

Noting the far-reaching impact of the activities of UNESCO in establishing normative instruments for the protection of the cultural heritage, in particular the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 1972,

Noting further that no binding multilateral instrument as yet exists for the safeguarding of the intangible cultural heritage,

Considering that existing international agreements, recommendations and resolutions concerning the cultural and natural heritage need to be effectively enriched and supplemented by means of new provisions relating to the intangible cultural heritage,

Considering the need to build greater awareness, especially among the younger generations, of the importance of the intangible cultural heritage and of its safeguarding,

Considering that the international community should contribute, together with the States Parties to this Convention, to the safeguarding of such heritage in a spirit of cooperation and mutual assistance,

Recalling UNESCO's programmes relating to the intangible cultural heritage, in particular the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity,

Considering the invaluable role of the intangible cultural heritage as a factor in bringing human beings closer together and ensuring exchange and understanding among them,

Adopts this Convention on this seventeenth day of October 2003.

I. General provisions

Article 1 – Purposes of the Convention

The purposes of this Convention are:

- (a) to safeguard the intangible cultural heritage;
- (b) to ensure respect for the intangible cultural heritage of the communities, groups and individuals concerned;
- (c) to raise awareness at the local, national and international levels of the importance of the intangible cultural heritage, and of ensuring mutual appreciation thereof;
- (d) to provide for international cooperation and assistance.

Article 2 – Definitions

For the purposes of this Convention,

1. The “intangible cultural heritage” means the practices, representations, expressions, knowledge, skills – as well as the instruments, objects, artefacts and cultural spaces associated therewith – that communities, groups and, in some cases, individuals recognize as part of their cultural heritage. This intangible cultural heritage, transmitted from generation to generation, is constantly recreated by communities and groups in response to their environment, their interaction with nature and their history, and provides them with a sense of identity and continuity, thus promoting respect for cultural diversity and human creativity. For the purposes of this Convention, consideration will be given solely to such intangible cultural heritage as is compatible with existing international human rights instruments, as well as with the requirements of mutual respect among communities, groups and individuals, and of sustainable development.

2. The “intangible cultural heritage”, as defined in paragraph 1 above, is manifested *inter alia* in the following domains:

- (a) oral traditions and expressions, including language as a vehicle of the intangible cultural heritage;
- (b) performing arts;
- (c) social practices, rituals and festive events;
- (d) knowledge and practices concerning nature and the universe;
- (e) traditional craftsmanship.

3. “Safeguarding” means measures aimed at ensuring the viability of the intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, preservation, protection, promotion, enhancement, transmission, particularly through formal and non-formal education, as well as the revitalization of the various aspects of such heritage.

4. “States Parties” means States which are bound by this Convention and among which this Convention is in force.

5. This Convention applies *mutatis mutandis* to the territories referred to in Article 33 which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that Article. To that extent the expression “States Parties” also refers to such territories.

Article 3 – Relationship to other international instruments

Nothing in this Convention may be interpreted as:

- (a) altering the status or diminishing the level of protection under the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of World Heritage properties with which an item of the intangible cultural heritage is directly associated; or
- (b) affecting the rights and obligations of States Parties deriving from any international instrument relating to intellectual property rights or to the use of biological and ecological resources to which they are parties.

II. Organs of the Convention

Article 4 – General Assembly of the States Parties

1. A General Assembly of the States Parties is hereby established, hereinafter referred to as “the General Assembly”. The General Assembly is the sovereign body of this Convention.

2. The General Assembly shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it so decides or at the request either of the Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage or of at least one-third of the States Parties.

3. The General Assembly shall adopt its own Rules of Procedure.

Article 5 – Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

1. An Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, hereinafter referred to as “the Committee”, is hereby established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties, elected by the States Parties meeting in General Assembly, once this Convention enters into force in accordance with Article 34.

2. The number of States Members of the Committee shall be increased to 24 once the number of the States Parties to the Convention reaches 50.

Article 6 – Election and terms of office of States Members of the Committee

1. The election of States Members of the Committee shall obey the principles of equitable geographical representation and rotation.
2. States Members of the Committee shall be elected for a term of four years by States Parties to the Convention meeting in General Assembly.
3. However, the term of office of half of the States Members of the Committee elected at the first election is limited to two years. These States shall be chosen by lot at the first election.
4. Every two years, the General Assembly shall renew half of the States Members of the Committee.
5. It shall also elect as many States Members of the Committee as required to fill vacancies.
6. A State Member of the Committee may not be elected for two consecutive terms.
7. States Members of the Committee shall choose as their representatives persons who are qualified in the various fields of the intangible cultural heritage.

Article 7 – Functions of the Committee

Without prejudice to other prerogatives granted to it by this Convention, the functions of the Committee shall be to:

- (a) promote the objectives of the Convention, and to encourage and monitor the implementation thereof;
- (b) provide guidance on best practices and make recommendations on measures for the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- (c) prepare and submit to the General Assembly for approval a draft plan for the use of the resources of the Fund, in accordance with Article 25;
- (d) seek means of increasing its resources, and to take the necessary measures to this end, in accordance with Article 25;
- (e) prepare and submit to the General Assembly for approval operational directives for the implementation of this Convention;
- (f) examine, in accordance with Article 29, the reports submitted by States Parties, and to summarize them for the General Assembly;
- (g) examine requests submitted by States Parties, and to decide thereon, in accordance with objective selection criteria to be established by the Committee and approved by the General Assembly for:

- (i) inscription on the lists and proposals mentioned under Articles 16, 17 and 18;
- (ii) the granting of international assistance in accordance with Article 22.

Article 8 – Working methods of the Committee

1. The Committee shall be answerable to the General Assembly. It shall report to it on all its activities and decisions.
2. The Committee shall adopt its own Rules of Procedure by a two-thirds majority of its Members.
3. The Committee may establish, on a temporary basis, whatever ad hoc consultative bodies it deems necessary to carry out its task.
4. The Committee may invite to its meetings any public or private bodies, as well as private persons, with recognized competence in the various fields of the intangible cultural heritage, in order to consult them on specific matters.

Article 9 – Accreditation of advisory organizations

1. The Committee shall propose to the General Assembly the accreditation of non-governmental organizations with recognized competence in the field of the intangible cultural heritage to act in an advisory capacity to the Committee.
2. The Committee shall also propose to the General Assembly the criteria for and modalities of such accreditation.

Article 10 – The Secretariat

1. The Committee shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the General Assembly and of the Committee, as well as the draft agenda of their meetings, and shall ensure the implementation of their decisions.

III. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the national level

Article 11 – Role of States Parties

Each State Party shall:

- (a) take the necessary measures to ensure the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- (b) among the safeguarding measures referred to in Article 2, paragraph 3, identify and define the various elements of the intangible cultural heritage present in its territory, with the participation of communities, groups and relevant non-governmental organizations.

Article 12 – Inventories

1. To ensure identification with a view to safeguarding, each State Party shall draw up, in a manner geared to its own situation, one or more inventories of the intangible cultural heritage present in its territory. These inventories shall be regularly updated.
2. When each State Party periodically submits its report to the Committee, in accordance with Article 29, it shall provide relevant information on such inventories.

Article 13 – Other measures for safeguarding

To ensure the safeguarding, development and promotion of the intangible cultural heritage present in its territory, each State Party shall endeavour to:

- (a) adopt a general policy aimed at promoting the function of the intangible cultural heritage in society, and at integrating the safeguarding of such heritage into planning programmes;
- (b) designate or establish one or more competent bodies for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- (c) foster scientific, technical and artistic studies, as well as research methodologies, with a view to effective safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular the intangible cultural heritage in danger;
- (d) adopt appropriate legal, technical, administrative and financial measures aimed at:
 - (i) fostering the creation or strengthening of institutions for training in the management of the intangible cultural heritage and the transmission of such heritage through forums and spaces intended for the performance or expression thereof;
 - (ii) ensuring access to the intangible cultural heritage while respecting customary practices governing access to specific aspects of such heritage;
 - (iii) establishing documentation institutions for the intangible cultural heritage and facilitating access to them.

Article 14 – Education, awareness-raising and capacity-building

Each State Party shall endeavour, by all appropriate means, to:

- (a) ensure recognition of, respect for, and enhancement of the intangible cultural heritage in society, in particular through:
 - (i) educational, awareness-raising and information programmes, aimed at the general public, in particular young people;
 - (ii) specific educational and training programmes within the communities and groups concerned;

- (iii) capacity-building activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular management and scientific research; and
- (iv) non-formal means of transmitting knowledge;
- (b) keep the public informed of the dangers threatening such heritage, and of the activities carried out in pursuance of this Convention;
- (c) promote education for the protection of natural spaces and places of memory whose existence is necessary for expressing the intangible cultural heritage.

Article 15 – Participation of communities, groups and individuals

Within the framework of its safeguarding activities of the intangible cultural heritage, each State Party shall endeavour to ensure the widest possible participation of communities, groups and, where appropriate, individuals that create, maintain and transmit such heritage, and to involve them actively in its management.

IV. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the international level

Article 16 – Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity

1. In order to ensure better visibility of the intangible cultural heritage and awareness of its significance, and to encourage dialogue which respects cultural diversity, the Committee, upon the proposal of the States Parties concerned, shall establish, keep up to date and publish a Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this Representative List.

Article 17 – List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding

1. With a view to taking appropriate safeguarding measures, the Committee shall establish, keep up to date and publish a List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding, and shall inscribe such heritage on the List at the request of the State Party concerned.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this List.
3. In cases of extreme urgency – the objective criteria of which shall be approved by the General Assembly upon the proposal of the Committee – the Committee may inscribe an item of the heritage concerned on the List mentioned in paragraph 1, in consultation with the State Party concerned.

Article 18 – Programmes, projects and activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage

1. On the basis of proposals submitted by States Parties, and in accordance with criteria to be defined by the Committee and approved by the General Assembly, the Committee shall periodically select and promote national, subregional and regional programmes, projects and

activities for the safeguarding of the heritage which it considers best reflect the principles and objectives of this Convention, taking into account the special needs of developing countries.

2. To this end, it shall receive, examine and approve requests for international assistance from States Parties for the preparation of such proposals.

3. The Committee shall accompany the implementation of such projects, programmes and activities by disseminating best practices using means to be determined by it.

V. International cooperation and assistance

Article 19 – Cooperation

1. For the purposes of this Convention, international cooperation includes, inter alia, the exchange of information and experience, joint initiatives, and the establishment of a mechanism of assistance to States Parties in their efforts to safeguard the intangible cultural heritage.

2. Without prejudice to the provisions of their national legislation and customary law and practices, the States Parties recognize that the safeguarding of intangible cultural heritage is of general interest to humanity, and to that end undertake to cooperate at the bilateral, subregional, regional and international levels.

Article 20 – Purposes of international assistance

International assistance may be granted for the following purposes:

- (a) the safeguarding of the heritage inscribed on the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding;
- (b) the preparation of inventories in the sense of Articles 11 and 12;
- (c) support for programmes, projects and activities carried out at the national, subregional and regional levels aimed at the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- (d) any other purpose the Committee may deem necessary.

Article 21 – Forms of international assistance

The assistance granted by the Committee to a State Party shall be governed by the operational directives foreseen in Article 7 and by the agreement referred to in Article 24, and may take the following forms:

- (a) studies concerning various aspects of safeguarding;
- (b) the provision of experts and practitioners;
- (c) the training of all necessary staff;
- (d) the elaboration of standard-setting and other measures;

- (e) the creation and operation of infrastructures;
- (f) the supply of equipment and know-how;
- (g) other forms of financial and technical assistance, including, where appropriate, the granting of low-interest loans and donations.

Article 22 – Conditions governing international assistance

1. The Committee shall establish the procedure for examining requests for international assistance, and shall specify what information shall be included in the requests, such as the measures envisaged and the interventions required, together with an assessment of their cost.
2. In emergencies, requests for assistance shall be examined by the Committee as a matter of priority.
3. In order to reach a decision, the Committee shall undertake such studies and consultations as it deems necessary.

Article 23 – Requests for international assistance

1. Each State Party may submit to the Committee a request for international assistance for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory.
2. Such a request may also be jointly submitted by two or more States Parties.
3. The request shall include the information stipulated in Article 22, paragraph 1, together with the necessary documentation.

Article 24 – Role of beneficiary States Parties

1. In conformity with the provisions of this Convention, the international assistance granted shall be regulated by means of an agreement between the beneficiary State Party and the Committee.
2. As a general rule, the beneficiary State Party shall, within the limits of its resources, share the cost of the safeguarding measures for which international assistance is provided.
3. The beneficiary State Party shall submit to the Committee a report on the use made of the assistance provided for the safeguarding of the intangible cultural heritage.

VI. Intangible Cultural Heritage Fund

Article 25 – Nature and resources of the Fund

1. A “Fund for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.

3. The resources of the Fund shall consist of:
 - (a) contributions made by States Parties;
 - (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
 - (c) contributions, gifts or bequests which may be made by:
 - (i) other States;
 - (ii) organizations and programmes of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme, as well as other international organizations;
 - (iii) public or private bodies or individuals;
 - (d) any interest due on the resources of the Fund;
 - (e) funds raised through collections, and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
 - (f) any other resources authorized by the Fund's regulations, to be drawn up by the Committee.
4. The use of resources by the Committee shall be decided on the basis of guidelines laid down by the General Assembly.
5. The Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by the Committee.
6. No political, economic or other conditions which are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

Article 26 – Contributions of States Parties to the Fund

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay into the Fund, at least every two years, a contribution, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly. This decision of the General Assembly shall be taken by a majority of the States Parties present and voting which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the contribution of the State Party exceed 1% of its contribution to the regular budget of UNESCO.
2. However, each State referred to in Article 32 or in Article 33 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.
3. A State Party to this Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall endeavour to withdraw the said declaration by notifying the Director-General of UNESCO. However, the withdrawal of the declaration shall not take

effect in regard to the contribution due by the State until the date on which the subsequent session of the General Assembly opens.

4. In order to enable the Committee to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should be as close as possible to the contributions they would have owed if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5. Any State Party to this Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the Committee; this provision shall not apply to the first election. The term of office of any such State which is already a Member of the Committee shall come to an end at the time of the elections provided for in Article 6 of this Convention.

Article 27 – Voluntary supplementary contributions to the Fund

States Parties wishing to provide voluntary contributions in addition to those foreseen under Article 26 shall inform the Committee, as soon as possible, so as to enable it to plan its operations accordingly.

Article 28 – International fund-raising campaigns

The States Parties shall, insofar as is possible, lend their support to international fund-raising campaigns organized for the benefit of the Fund under the auspices of UNESCO.

VII. Reports

Article 29 – Reports by the States Parties

The States Parties shall submit to the Committee, observing the forms and periodicity to be defined by the Committee, reports on the legislative, regulatory and other measures taken for the implementation of this Convention.

Article 30 – Reports by the Committee

1. On the basis of its activities and the reports by States Parties referred to in Article 29, the Committee shall submit a report to the General Assembly at each of its sessions.
2. The report shall be brought to the attention of the General Conference of UNESCO.

VIII. Transitional clause

Article 31 – Relationship to the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity

1. The Committee shall incorporate in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity the items proclaimed “Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity” before the entry into force of this Convention.

2. The incorporation of these items in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity shall in no way prejudice the criteria for future inscriptions decided upon in accordance with Article 16, paragraph 2.

3. No further Proclamation will be made after the entry into force of this Convention.

IX. Final clauses

Article 32 – Ratification, acceptance or approval

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States Members of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 33 – Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 34 – Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 35 – Federal or non-unitary constitutional systems

The following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- (a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;
- (b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to

take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 36 – Denunciation

1. Each State Party may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the denouncing State Party until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 37 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the Depositary of this Convention, shall inform the States Members of the Organization, the States not Members of the Organization referred to in Article 33, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 32 and 33, and of the denunciations provided for in Article 36.

Article 38 – Amendments

1. A State Party may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the General Assembly for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted for ratification, acceptance, approval or accession to the States Parties.
4. Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that State Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 5 concerning the number of States Members of the Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered:

- (a) as a Party to this Convention as so amended; and
- (b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

Article 39 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Article 40 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.